

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVII. — Wydana i rozesłana dnia 14. lipca 1895.

Treść: (Nr 95—97.) 95. Ustawa, dotycząca się zaciągnięcia przez Zarząd Bośni i Hercegowiny pożyczki krajowej w kwocie imiennej 24 milionów koron (12 milionów złotych). — 96. Rozporządzenie, dotyczące się zmiany w obszarze miasta Celowca terminów wpłaty podatku domowego czynszowego. — 97. Rozporządzenie, dotyczące się częściowej zmiany rozporządzenia z dnia 27. marca 1890 o postępowaniu celniczem w obrocie uszlachetnienia haftów.

95.

Ustawa z dnia 8. lipca 1895,

dotycząca się zaciągnięcia przez Zarząd Bośni i Hercegowiny pożyczki krajowej w kwocie imiennej 24 milionów koron (12 milionów złotych).

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się c. k. Rząd do dania zezwolenia na zaciągnięcie przez Zarząd Bośni i Hercegowiny pożyczki krajowej, spłacalnej najpóźniej w 60 latach w kwocie imiennej 24 milionów koron (12 milionów złotych).

§. 2.

Kwotę ze zbycia się tej pożyczki uzyskaną użyć należy w części na spłatę pożyczki, którą wymienione kraje na budowę kolei żelaznych z Zenicy do Sarajewa i z Mostaru do Metkovic w myśl ustaw z dnia 4. lutego 1881 (Dz. u. p. Nr. 9) i z dnia 5. czerwca 1884 (Dz. u. p. Nr. 92) z centralnych aktywów otrzymały, a która zalega jeszcze w kwocie 4,139.000 zł. w. a. tudzież pożyczki w dotąd niespłaconej reszcie 100.000 zł. w. a., która na podstawie ustawy z dnia 25. kwietnia 1885 (Dz. u. p. Nr. 71) była zaciągnięta na budowę kolei żelaznej z Doboju do Siminhanu.

§. 3.

Oprocentowanie i amortyzację tej pożyczki pokrywać należy z krajowych dochodów Bośni i Hercegowiny, a zatem odpowiednie raty anuitetów wstawiać corocznie między zwyczajne wydatki krajowego budżetu Bośni i Hercegowiny.

§. 4.

Co do kwot, o które, w skutek spłaty wspomnianej w §. 2 niniejszej ustawy, centralne aktywa się powiększą, rozporządzać wolno tylko w drodze ustawodawczej.

§. 5.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia pod warunkiem, że równobrzmiące postanowienia nabędą moc ustawy w krajach korony węgierskiej i ogłoszone będą równocześnie z niniejszą ustawą.

§. 6.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu całemu Ministerstwu.

Ischl, dnia 8. lipca 1895.

Franciszek Józef r. w.

Kielmansegg r. w.	Welsersheimb r. w.
Jaworski r. w.	Böhm r. w.
Blumfeld r. w.	Wittek r. w.
Rittner r. w.	Krall r. w.

96.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 9. lipca 1895,

tyczące się zmiany w obszarze miasta Celowca terminów wpłaty podatku domowego czynszowego.

Na podstawie ustawy z dnia 11. czerwca 1894 (Dz. u. p. Nr. 110) upoważniającej Ministra skarbu do zmiany terminów wpłaty podatku domowego czynszowego rozporządza się, że podatek domowy czynszowy, który w obszarze miasta Celowca stosownie do postanowień dotychczas obowiązujących, płaćć musiano w ćwierćrocznych, z góry dnia 15. stycznia, 15. kwietnia, 15. lipca i 15. października zapadających ratach, w tymże obszarze miejskim na przyszłość ma być płacony w czterech równych ratach dnia 1. lutego, 1. maja, 1. sierpnia i 1. listopada każdego roku.

Te same terminy wpłaty mają w myśl ostatniego ustępu §. 7. ustawy z dnia 9. lutego 1882 (Dz. u. p. Nr. 17), zastosowanie także do pięćprocentowego podatku od czystego dochodu budynków, które z powodu budowy uwolnione są w całości lub częściowo od podatku domowego czynszowego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Böhm r. w.

97.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 10. lipca 1895,

tyczące się częściowej zmiany rozporządzenia z dnia 27. marca 1890 o postępowaniu celniczem w obrocie uszlachetnienia haftów.

W porozumieniu z królewsko węgierskim Rządem zmienia się w §§. 30 i nast. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 27. marca 1890 (Dz. u. p. Nr. 56), tyczącego się postępowania celniczego w obrocie uszlachetnienia haftów urządzony sposób zamknięcia rachunku przy odrębnej deklaracji tkanin i przędzy w taki sposób, że dla haftów ścięciem płaskim, względnie czołenkowym, ubytek 20 od sta względnie 8 od sta na odpadki przędzy, potrącany będzie, nie jak dotąd, z ogólnej wagi netto wprowadzonej przędzy hafciarskiej, ale wyłącznie tylko z ilości przędzy rzeczywiście użytej do haftu na wywożonych tkaninach.

W skutek tego skreślić należy oba ostatnie ustępy §. 30go wspomnianego rozporządzenia, a w miejsce trzeciego ustępu §. 31go tegoż rozporządzenia wchodzi następujące postanowienie:

„Do reszty tym sposobem otrzymanej doliczyć należy na arkuszu rachunkowym za odpadki przędzy, jakie z powodu haftu się wydarzają, dla haftu ścięciem płaskim, dodatek 25 od sta, zaś dla haftów czołenkowych dodatek 8·7 od sta.

W taki sposób otrzymana suma przedstawia wagę przedz użytych w obrocie uszlachetnienia haftów i jeżeli obrót był prawidłowy, powinna być taka sama lub większa, jak ogólna waga netto przedz przy wprowadzeniu zanotowanych.

Dla haftu misternego ręcznego i szydełkowego, jakoteż dla haftu aplikacyjnego, nie liczy się nic na odpadek od przędzy.“

Przykład zamknięcia arkusza rachunkowego, dany we wzorze C rozporządzenia hafciarskiego dla haftu ścięciem płaskim, opiewać będzie zatem po stronie wejścia w kolumnie 7:

„250·2 ogólna waga netto przędzy.“

Po stronie wejścia odpadają zatem cyfry:

50·04	20 ^o / _o strąca się na odpadki“.
200·16	

Natomiast przedstawi się obrachunek po stronie wyjścia, jak następuje:

(W kolumnie 10—13).

„Według §. 31	770	616·79	
	770	432·60	
		184·19	
		46·05	+ 25 ^o / _o
		230·24	

(W kolumnie 20.)

Zamknięcie rachunku po obliczeniu wagi niedostających sztuk w myśl §. 32:

Wyszło: 770 sztuk

Weszło: 770 „

przezo waga przędzy

wyprowadzonej	230·24 kg
w porównaniu z wagą wprowadzoną	250·02 „
niedostaje przędzy	19·96 kg

Cło w kwocie 4 zł. 79 c. od 19·96 kg przędzy wedle Nr. T. 126 opłacone, zapisane zostało pod E. R. P.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej niezwłocznie.

Wittek r. w.

Böhm r. w.